

Zwarte aanklacht tegen martelpraktijken

DANS

MONSTERZ/ ARENAL/HERRUMBRE

★★★★★

Choreograaf Nacho Duato, in de jaren tachtig danser en huischoreograaf bij het NDT, zet zwaar geschut in maar sorteert effect.

DEN HAAG Er gaan nogal wat rollen plakband en plastic folie doorheen, maar het werkt wel. Tijdens *MonsterZ*, de nieuwe jongerenvoorstelling (12+) van Meekers, plakken twee vrouwen en drie mannen hun neuzen scheef, hun ogen scheel en hun wangen in bobbels. In een paar seconden transformereren ze tot misvormde geesten, terwijl onheilspellende tonen door de sporthal snerpen.

Vier verhalen vertellen ze, over klopgeesten, ontvoeringen, weerwolven en spiegelspoken. Ze besmeuren zich met ketchup en stroop en trekken woeste maskers over hun koppen. Expliciet worden de nachtmerries niet, maar een rap van danser Lawrence R. Zawalski ('Wat doet een beest? Hij speelt met je geest!') onderstreept wel de strekking dat het monster waar je in wezen bang voor bent in jezelf zit.

Gastchoreograaf André Gingras jaagt het vijftal flink op. Vooral de gewaagde sprongen over de obstakels maken indruk. Gingras ontleent ze aan de straattaal van freerunning.

Hoewel indrukwekkend lijkt er nog meer te halen uit de fysieke groepsgeest van dit brutale vijftal. Met meer ensembledans en minder ketchup zou *MonsterZ* nog meer overtuigen.

Het monster 'mens' komt ook sterk naar voren in *Herrumbre* ('Rust') van de Spaanse Compañía Nacional de Danza. Choreograaf Nacho Duato, in de jaren tachtig danser en huischoreograaf bij het Nederlands Dans Theater, kleeft zijn groep zeventig minuten lang tegen een immens verrijdbaar hekwerk. Wie eerst nog in vrijheid een lyrisch trio danst, belandt al ras in handen van brute 'ondervragers' die aan ledematen trekken om 'antwoorden' te forceren. Hoewel zwaar leest *Herrumbre* als zinnvolle aanklacht tegen martelpraktijken. Onder de dominantie van staal lijkt menselijkheid weg te roesten. Duato zet behoorlijk wat geschut in maar sorteert effect. Bovendien kan zijn mediterrane dansstijl, altijd met een melancholiek soort vitale bevaligheid, deze agressie prima hebben.

Voorafgaand herneemt Duato speciaal voor het jubileum van het Nederlands Dans Theater de choreografie *Arenal*, in 1988 gemaakt voor het Haagse gezelschap. Nu danst zijn groep dit zorgvuldig maar ook braaf opgebouwde ballet over een aardse, melancholieke vrouw (Yolanda Martin) die zich niet kan voegen naar de lichtvoetige levensstijl van de groep, vertolkt door ritmische duetten,

trio's en kwartetten met opwaarts benenwerk en kameraadschappelijke schouderpartijen. De solistische kracht van de wijdbeens rondstappende vrouw wordt onderstreept door de live aanwezigheid van de Spaanse folkzangeres María del Mar Bonet met in de orkestbak haar zes musici die raad weten met allerlei mediterrane tremolo's. De wisselwerking tussen muziek en dans is fraai maar verdoezelt de gedateerde folklore van *Arenal* niet.

Annette Embrechts

Holland Dance Festival 2009: **MonsterZ** door Meekers en **Arenal/Herrumbre** door Compañía Nacional de Danza. 6/11, Den Haag. hollanddancefestival.nl

Zijn mediterrane dansstijl kan deze agressie prima hebben

